

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 22 listopada 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Varhoven administrativen sad – Bułgaria) – Asotsiatsia na balgarskite predpriyatia za mezhdunarodni prevozi i patishtata (Aebtri) / Nachalnik na Mitnitsa Burgas

(Sprawa C-224/16) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Unia celna — Tranzyt zewnętrzny — Przewóz drogowy towarów z zastosowaniem karnetu TIR — Artykuł 267 TFUE — Właściwość Trybunału do interpretowania art. 8 i 11 konwencji TIR — Niezwolnienie operacji TIR — Odpowiedzialność stowarzyszenia poręczającego — Artykuł 8 ust. 7 konwencji TIR — Obowiązek zażądania, w miarę możliwości, zapłaty od osoby lub osób bezpośrednio odpowiedzialnych przed skierowaniem roszczenia do stowarzyszenia poręczającego — Noty wyjaśniające załączone do konwencji TIR — Rozporządzenie (EWG) nr 2454/93 — Artykuł 457 ust. 2 — Wspólnotowy kodeks celny — Artykuły 203 i 213 — Osoby, które nabyły lub posiadały towar i które wiedziały bądź powinny były wiedzieć, że był to towar usunięty spod dozoru celnego]

(2018/C 022/09)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Varhoven administrativen sad

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Asotsiatsia na balgarskite predpriyatia za mezhdunarodni prevozi i patishtata (Aebtri)

Strona przeciwna: Nachalnik na Mitnitsa Burgas

Sentencja

- 1) Trybunał jest właściwy, aby orzekać w trybie prejudycjalnym o wykładni art. 8 i 11 Konwencji celnej dotyczącej międzynarodowego przewozu towarów z zastosowaniem karnetów TIR, zawartej w Genewie dnia 14 listopada 1975 r. i zatwierdzonej w imieniu Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2112/78 z dnia 25 lipca 1978 r., w brzmieniu zmienionym i skonsolidowanym opublikowanym w decyzji Rady 2009/477/WE z dnia 28 maja 2009 r.
- 2) Artykuł 8 ust. 7 Konwencji celnej dotyczącej międzynarodowego przewozu towarów z zastosowaniem karnetów TIR, zatwierdzonej w imieniu Wspólnoty rozporządzeniem nr 2112/78, w brzmieniu zmienionym i skonsolidowanym opublikowanym w decyzji 2009/477, należy interpretować w ten sposób, że w sytuacji takiej jak rozpatrywana w postępowaniu głównym organy celne uczyniły zadość swemu obowiązkowi, wyrażonemu w tym postanowieniu, aby w miarę możliwości żądać zapłaty przywozowych należności celnych i podatkowych od posiadacza karnetu TIR, jako osoby bezpośrednio odpowiedzialnej za ich uregulowanie, przed skierowaniem roszczenia do stowarzyszenia poręczającego.
- 3) Artykuł 203 ust. 3 tiret trzecie i art. 213 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny, zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 1791/2006 z dnia 20 listopada 2006 r., należy interpretować w ten sposób, że okoliczność, iż odbiorca nabył lub posiadał towary, co do których wiedział, że zostały one przewiezione z zastosowaniem karnetu TIR, i fakt, że w odniesieniu do tych towarów nie ustalono, iż zostały one przedstawione i zgłoszone przed urzędem celnym przeznaczenia, nie wystarczają same w sobie, aby uznać, że ów odbiorca wiedział lub powinien był wiedzieć, iż towary te zostały usunięte spod dozoru celnego w rozumieniu pierwszego z tych przepisów, i z uwagi na to należy uważać, że jest on solidarnie odpowiedzialny za dług celny na podstawie drugiego z tych przepisów.

⁽¹⁾ Dz.U. C 243 z 4.7.2016.